

MÁM JÁ PŘÍTELE

TEXT: ELISHA ALLBRIGHT HOFFMAN † 1929

673

HUDBA: ANTHONY JOHNSON SHOWALTER 1887

Mám já Pří - te - le, v Něm svou ra - dost mám,
V Něm své ště - stí mám, po - koj na - lé - zám,
když na rá - mě Bo - ží spo - lé - hám;
když na rá - mě Bo - ží spo - lé - hám.
Ref. Bo - ží rá - mě je v sou - že - ní náš pe - vný hrad,
Bo - ží rá - mě, jen na rá - mě Bo - ží spo - lé - hat.

2. Jak je sladké být v jeho družině, / když na rámě Boží spoléhám; /
Jak se života cesta zjasňuje, / když na rámě Boží spoléhám. / Boží
rámě / je v soužení náš pevný hrad, / Boží rámě, / jen na rámě
Boží spoléhat.
3. Čeho bych se bál, čeho strachoval, / když na rámě Boží spolé-
hám? / Mír je v duši mé, když On blízko je, / když na rámě Boží
spoléhám. / Boží rámě / je v soužení náš pevný hrad, / Boží
rámě, / jen na rámě Boží spoléhat.

Polsky

Przyjaciela mam, co pociesza mnie, / gdy o Jego ramię oprę
się. / On pokojem swym, szczęściem darzy mnie, / gdy o Jego
ramię oprę się. / Boże ramię / to jest w ucisku pewny gród. /
Boże ramię / do niebieskich mnie zawiedzie wrót.